

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz millm. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 34

Katowice, sobota 11-go i niedziela 12-go lutego 1933 r.

Rok 32

Litwa a Polska. Delegat polski w Genewie przestrzega konferencję rozbrojeniową przed odbieganiem od tematu.

W stosunkach polsko-litewskich nastąpiła od kilku lat pauza, przerywana tylko od czasu do czasu wiadomościami, o wymianie więźniów lub informacjami, że takiej lub innej osobistości nie udzieleno ze strony litewskiej wizy wjazdowej. Poza tem zarówno polityka, jak opinia polska zajęły wobec Litwy stanowisko obserwacyjno-wyczekujące. Inicjatywa do dyspozycji środki dogadania się z Litwą, już nie na temat jakichś wielkich planów politycznych, ale na temat zwykłych sąsiedzkich stosunków. Nie udało się, musimy tedy czekać, a nie tylko musimy, ale także i możemy sobie na to pozwolić. Nie mamy i nie mieliśmy zamiaru zdobywania Kowna, pragniemy tylko bronić polskiego Wilna. Największy zaś optymista kowieński nie chce chyba twierdzić, że odgródzenie się Litwy od Wilna obecnym chińskim murem, sprzyja utrwaleniu się już nie etnograficznej, ale politycznej litewskości na Litwie środkowej. W ostatnich czasach, głównie zresztą ze strony niemieckiej, chwycano się nowej teorii o trudnościach Wilna odciętego od najbliższego mu dostępu do morza. Formalnie nie jest ona bez racji. Faktycznie zapomina się przy niej, że każda odległość także i między Gdynią a Wilnem skrócić można przez odpowiednią politykę taryfową. O ten szkopol napewno nie rozbije się polityka polska w sprawie Wilna.

Mimo pozornej stagnacji w stosunkach polsko-litewskich rzecz przecież nie stoi w miejscu. Nie stoi w miejscu wbrew pozorom, tam właśnie, gdzie najostrejsze akcentuje się niewzruszalność zasad politycznych w tej mierze, a mianowicie w Kownie. Informuje o tem, z pewnością w tej mierze bezstronny publicysta niemiecki Immanuel Birnbaum, korespondent „Vossische Zeitung“ w korespondencji z Kowna, zatytułowanej „Witold i Jagiello“. Nie o nich jednak w tej korespondencji chodzi, choć p. Birnbaum uważa Jagiello za zwolennika polityki ustępstwa wobec Polski równie niesłusznie jak Witolda za zwolennika współdziałania z Zakonem, zapominając bodaj o tem, że Witold, który wielu skrupułów nie miał i chrzczył się po kolej to u Krzyżaków, to u Polaków, potrafił być nie tylko w zgodzie z Zakonem, ale także upominać się o Prusy, jako o swą ojcowiznę. Zostawiając jednak wspomnienia historyczne na boku, warto zająć się aktualnymi faktami, ustalonymi przez publicystę niemieckiego. Stwierdza on co następuje:

Polska i polskość ma na terenie ziemi wileńskiej do zapisania sukcesy pierwszorzędne znaczenia. Kraj jest polski, żywił litewski i białoruski nie może tu myśleć o współzawodnictwie z polskim. Uniwersytet wileński jest polskiem centrum kulturalnym. „Die nationale Stosskraft des Polentums“ jest tu tak wielka, że polskość nie ma powodu obawiać się najbliższego nawet współżycia z matłem państwem litewskim. Po stronie litewskiej — ciągnie dalej — debatowano w ostatnich czasach wiele nad możliwością porozumienia się z Polską. Wyśuwają ją dwie największe partie opozycyjne, pravicowi chrześcijańsko-społeczni i lewicowi ludowi socjaliści. Nawet

Genewa. W dalszej debacie w przedmiotowej konferencji rozbrojeniowej nad programem prac konferencji przemawiał wczoraj delegat polski minister Raczyński, który raz jeszcze przedstawił pewne zasadnicze poglądy delegacji polskiej. Na wstępie minister Raczyński wyraził zgodzenie, że plan brytyjski został ogólnie przyjęty jako punkt wyjścia prac konferencji, jak również nadzieję, że prace te doprowadzą jaknajszybciej do konkretnego rezultatu. Delegat polski wyraził też zgodzenie, że delegacja brytyjska zgodziła się na odsunięcie tymczasem na bok części pierwszej swego projektu, formułującego szereg zasad politycznych, w tej liczbie zasady układu 5-ciu mocarstw z dnia 11 grudnia,

dotyczące równouprawnienia Niemiec, tembardziej, że lista wyliczonych tam zasad zawiera takie, które jak kwestja równości praw nie były przedyskutowane przez kompetentny organ polityczny konferencji. W związku z tem delegat polski zgłosił katogoryczne zastrzeżenie przeciwko pewnym interpretacjom ustępów tej części projektu brytyjskiego, dotyczącej równości praw. Odnosiło się to do onegdajszych wystąpień Nadolnego, który usiłował przedstawić zasadę równości praw jako podstawę prac konferencji. Minister Raczyński wyraził jednocześnie zgodzenie, że jasne wyjaśnienia Paul Boncoura nie pozostają w żadnej wątpliwości z charakterem układu 5-ciu mocarstw w odniesieniu do

prac konferencji. Jak wiadomo Paul Boncour podkreślił, że układ ten, zawarty przez kilka mocarstw, nie wiąże konferencji. Wreszcie delegat polski podkreślił konieczność ścisłego przestrzegania procedury ustalonej na początku konferencji, według której komisja główna konferencji, w której reprezentowane są wszystkie państwa, jest naczelnym organem, regulującym całość prac konferencji.

Z innych wystąpień zanotować należy przemówienie delegata niemieckiego Nadolnego, który zgodnie z przewidywaniami złożył deklarację w związku z onegdajszą interpretacją układu 5-ciu mocarstw przez Paul Boncoura. Nadolny zaznaczył, że nie zamierza prowadzić polemiki z delegatem francuskim, ale że musi oświadczyć, że układ z 11 grudnia jest podstawą udziału Niemiec w pracach konferencji. Dopóki pracujemy na konferencji — dodał Nadolny — treść tego układu jest platformą, od której Niemcy nie odstąpią. Deklaracja Nadolnego wypukliła raz jeszcze całkowitą rozbieżność oceny układu z 11 grudnia. Podczas gdy Paul Boncour podniósł, że układ ten w niczem nie wiąże konferencji, delegat niemiecki daje do zrozumienia, że opuści ponownie konferencję, jeżeli prace konferencji nie będą oparte na tym układzie.

Niesamowity wybuch zbiornika gazowego.

200 osób zabitych — 50 domów legło w gruzach.

Neukirchen. W ub. piątek w godzinach wieczornych wydarzyła się tu straszliwa katastrofa. Oto zbiornik gazu wyleciał w powietrze, a ogromna siła wybuchu zdemolowała doszczętnie 50 okolicznych domów. Liczba zabitych ma wynosić do 200 osób, liczba rannych też ogromnie wielka. Wszystkie szpitale miejscowe są przepełnione rannymi. O sile straszliwego wybuchu świadczy fakt, że dach zbiornika gazowego wyleciał na wysokość 800 metrów.

Równocześnie z niezbadanych dotychczas przyczyn wyleciała w powietrze fabryka benzolu, huta zaś miejscowa stanęła w ogniu. Bliższe szczegóły katastrofy nie są narazie znane, gdyż linie telefoniczne i telegraficzne siłą wy-

buchu zostały zniszczone. Teren katastrofy otoczony jest silnym kordonem policyjnym.

Uwzięli się na Lindbergha.

Rosauocke (Stan Wirginja). Aresztowano tu dwóch osobników pod zarzutem usiłowania wymuszenia od słynnego lotnika Lindbergha 50 tysięcy dolarów pod groźbą porwania drugiego jego syna 6-cio miesięcznego. Policja na wiadomość o pogróżce, podłożyła w umówionym miejscu czek na 17 tysięcy dolarów. Onegdaj z ciekawym tym zgłosił się do banku pewien osobnik. Został on aresztowany w chwili, gdy wychodził z banku i podchodził do innego czekającego nań mężczyzny.

Burze z gromami przechodzą nad Europą.

Londyn. Wczoraj popołudniu przeszła nad Londynem silna burza, której towarzyszyły pioruny i błyskawice, a której następstwem był kilkogodzinny ulewny deszcz. Burza ze względu na porę roku stanowiła niezwykle zjawisko atmosferyczne.

Warszawa. Wczoraj w godzinach popołudniowych przeszła nad Raszynem pod Warszawą burza gradowa z porywistym wiatrem, który na wysokości 200 mtr. zerwał połączenie z anteną radiostacji polskiego Radia w Raszynie. Zerwanie to spowodowało około 13,2 minutowa przerwę nadawania audycyji radiowych przez Raszyn.

natomiast audycje a przede wszystkim początek transmisji z Gdyni nadawany był przez ten czas przez wszystkie inne radiostacje. Wkrótce dokonano niezbędnej naprawy i stację raszyńską uruchomiono.

Łódź. Wczoraj o godz. 12,30 w południe zgromadziły się nad Łodzią czarne chmury powodując chwilowe zaciemnienie. Następnie rozszalała się gwałtowna burza połączona z piorunami i ulewą. Po 10-ciu minutach burza z piorunami przeszła. Jeden z piorunów wpadł do mieszkania przy ul. Głównej niszcząc odbiornik radiowy i częściowo demolując urządzenia.

Meteor spadł na Litwie.

Królewiec. Oibrzymi meteor z ognistym ogonem w kształcie komety, który widziany był w wielu częściach prowincji, według doniesień z Kowna spadł w okolicy Wilkomierza. W promieniu 1 kilometra znaleziono dotąd 7 odłamków meteora, którego największy waży 7 tys. 200 gr., najmniejszy zaś 50 gramów. Przy spadaniu meteora powstało tak silne ciśnienie powietrza, że w promieniu 5 kilometrów wyleciały wszystkie szyby. Dwie osoby, znajdujące się w obrębie miejsca wypadku, zostały ogłuszone i dopiero po jakimś czasie przyszyły do siebie.

Przelot nad oceanem.

Londyn. Maż „dziewczyny z nieba“, słynny lotnik angielski James Mollison, dokonał onegdaj szczęśliwie przelotu ponad Atlantykiem południowym od brzegów afrykańskich do Natalu w Brazylii, gdzie wylądował po 18 i pół godzinnym locie.

w organach rządowych poczęto w związku z tem przyznawać, że odebranie Wilna nie jest w tej chwili najważniejszą sprawą dla Litwy zagadnieniem. Na razie coprawda wycofał się obóz rządowy z tej dyskusji, ale co będzie dalej?

I tu ostrzegać poczyna p. Birnbaum Niemcy, że za długo żyły w iluzji, że Litwa przez swój antagonizm do Polski zdana jest wyłącznie na łaskę Niemiec. Dziś już w szerokich kołach w Kownie myśli się inaczej. Piętnaście lat niepodległego bytu wyrobiło w Kownie przekonanie, że niebezpieczeństwo polonizacji Litwy przez silniejszy kulturalnie i liczebnie żywił polski nie jest tak groź-

ne. Wyrobiono kadry własnej inteligencji, utwierdza się przekonanie, że język litewski jak ostał się przez wieki, tak ostoi się i teraz wobec polskiego przy istnieniu niepodległego państwa litewskiego. Polacy — dodaje — prowadzą wobec Litwy politykę bardzo ogólną, licząc na to, że obawa przed izolacją polityczną rzuci wkońcu Litwę w ramiona Polski. Odwrotnie Niemcy popełniają błędy. Ich polityka w sprawie Kłajpedy a także zamknięcie się przed importem rolniczym litewskim, grającym dla Niemiec małą, a dla Litwy bardzo wielką rolę, zepsuły dawniejsze dobre stosunki.

Korespondent „Vossische Ztg.“ nawołuje do zawrócenia z tej drogi. Zdaje się, że robi to bardzo nie w porę. Rząd Hitlera musi bardziej niż ktokolwiek pilnować sprawy Kłajpedy w sposób niemiły dla Litwy a wschodnio-pruscy przyjaciele von Papena nie dopuszczą z pewnością do zmiany na korzyść Litwy choćby jednej klauzuli powziętej dla ochrony ich rolniczych interesów. Ewolucja poglądów litewskich na sytuację międzynarodową Litwy będzie się tedy bodaj dokonywała dalej na tej drodze, którą wprowadziła ją po wielu złudzeniach twarda rzeczywistość.

Okręt „de Zeven Provinciën” poddał się po krótkiej walce.

Londyn. Z Batawii donoszą, że pościg za zbuntowanym korałowikiem „De Zeven Provinciën”, dzięki energicznej interwencji dowódcy eskadry doprowadził do zlikwidowania buntu. Wczoraj o godz. 9-ej rano dowódca eskadry przesłał przez radio ultimatum do zbuntowanej załogi korałowika, domagając się bezwarunkowej kapitulacji w ciągu 10 minut. Załoga „De Zeven Provinciën” odpowiedziała, że gotowa jest poddać się pod pewnymi warunkami, które już wysunęła poprzednio. Dowódca eskadry polecił rozpocząć bombardowanie korałowika z samolotów. Pierwsza bomba została rzucona a gdy to nie poskutkowało, druga rzucono na pokład. Wybuch bomby spowodował pożar. Gdy buntownicy nie zastosowali się do ultimatum dowódcy w ciągu przewidzianego terminu — kontrtorpedowiec „Rindjani” zaczął ostrzeliwać korałowik. Działa „De Zeven Provinciën” odpowiedziały ogniem. Po krótkiej walce wobec przeważających sił i pożaru na pokładzie korałowika buntownicy skapitulowali. Pożar na „De Zeven Provinciën” trwa.

Bandoeng. W związku z wiadomością o zbombardowaniu obok korałowika jako ostrzeżenie, korałowika „De Zeven Provin-

Kondolencje Ojca św. dla rodziny hr. Apponyi.

Cita del Vaticano. Ojciec św. Pius XI, również i kardynał sekretarz stanu Pacelli wyrazili natychmiast po śmierci hr. Apponyi telegraficznie swoje współczucie rodzinie zmarłego męża stanu węgierskiego i wybitnego działacza katolickiego. Ojciec św. zaznaczył, że w modlitwach swych jest przy zmarłym i jego pogrążonych w żałobie najbliższych członkach rodziny. Zwłoki hr. Apponyi mają być przewiezione do Węgier w dn. 10. bm. Obecnie spoczywają w największej katedrze genewskiej Notre Dame.

Pogłoski o prefekcie Propagandy.

Paryż. Paryska „La Croix” z dnia 8. bm. zamieszcza następującą wiadomość: „Donoszą półoficjalnie, że Msgr. Piotr Fumasoni - Biondi, delegat apostolski w Waszyngtonie, zostanie mianowany prefektem Kongregacji de Propaganda Fide. Msgr. Fumasoni-Biondi zajmował już w Rzymie stanowisko odpowiedzialnego sekretarza Propagandy — następnie był delegatem apostolskim w Japonii. Prefekt Propagandy jest zazwyczaj kardynałem. Zdaje się być rzeczą pewną, że Msgr. Fumasoni-Biondi, który przebywa obecnie w Rzymie, na najbliższym konsystorzniu papieskim otrzyma kapelusze kardynalski”. Potwierdzenia tej pogłoski dotychczas brak.

cion”, donoszą, iż na okręcie tym, jak dotychczas stwierdzono, jest 18 zabitych i 25 rannych. Wszyscy pozostali przy życiu poddali się.

Haga. W rozmaitych miejscowościach holenderskich Indii wschodnich ludność tubylcza urządza manifestacje lojalności dla władz holenderskich i potępia bunt na korałowiku „De Zeven Provinciën”. Na posie-

Plan dostaw zbożowych sabotowali sami wyżsi urzędnicy sowieccy.

Grozi im za to śmierć.

Berlin. Z Moskwy donoszą: Dopiero obecnie wychodzi na jaw sensacyjny fakt aresztowania zastępcy komisarza rolnictwa Knoringa wraz z 5 członkami kolegium tegoż komisariatu pod zarzutem uprawiania sabotażu celem uniemożliwienia wykonania planu dostaw zbożowych. Aresztowani dygnitarze sowieccy mieli kierować wielką organizacją sabotażową, składającą się głównie z opozycjonistów prawicowych. Obecnie rozważane są dwie możliwości, dotyczące dalszego losu aresztowanych wyższych urzędników sowieckich. Podczas gdy Mołotow domaga się urządzenia wielkiego procesu pokazowego przed sądem najwyższym, kierownicy G. P. U. wywierają nacisk, aby sprawę aresztowanych rozpatrzyło kolegium G. P. U. na rozprawie poufnej, gdyż jawny proces może wywołać dalszą demoralizację w szeregach partji komunistycznych. Wszelkim aresztowanym grozi kara śmierci.

zacji w szeregach partji komunistycznych. Wszelkim aresztowanym grozi kara śmierci.

Moskwa. Podczas „czystki” wśród komunistów wiejskich w rejonie Północnego Kaukazu i Ukrainy z miejsca wydano z partji do 90% członków lokalnych organizacji partyjnych. Pomimo to sabotaż zbioru nasion trwa w 47 rejonach Półn. Kaukazu. 10 stanic kozackich na Kaukazie znów umieszczono na t. zw. „czarnej tablicy”, co stanowi groźbę surowych represyj. Należy zaznaczyć, że na tablicy tej ponownie znalazła się stacja Umanskaja, jedna z trzech stanic, z których w grudniu wysiedlono całą ludność na północ.

Moskwa. Oddano pod sąd 22 urzędników moskiewskiego trustu budowlanego „Stroitiel” za uprawianie spekulacji materiałami budowlanymi, których brak daje się dotkliwie odczuwać na rynku.

Twoje dzieci uczą się w ojczystym języku.

Czyś pomyślał o tragedii matek, którym obca szkoła wykrada duszę dziecka? Złóż ofiarnie datek na Fundusz Szkolnictwa Polskiego zagranicą.

Żydzi saksońscy w hitlerowskich opalach.

Lipsk. Onegdaj wieczorem odbyły się w Lipsku w dzielnicy Bruehla, zamieszkałej głównie przez żydów polskich demonstracyjne pochody hitlerowskich bojówek szturmowych, podczas których hitlerowcy wznosili antysemickie okrzyki: „Juda verrecke, — Deutschland erwache”, prowokujące przechodniów żydów. Jedną z osób pobito do utraty przytomności. Policja przypatrywała się pochodowi bezczynnie.

Drezno. Wielkie oburzenie wśród ludności żydowskiej wywołało zarządzenie centralnych władz saskich, wydające 15 rodzin żydowskich obywateli polskich, osiadłych w Saksonji przed kilkunastu laty. Żydzi opuścić mają teren Rzeszy najpóźniej do 28. bm. W przeciwnym razie zastosowane będą środki przymusowe. Jak się dowiadujemy, konsul polski w Lipsku złożył w tej sprawie energiczny protest w saskim ministerstwie spraw zagr.

U ludzi z nieregularnym działaniem serca szklanka naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa stosowana codziennie zrana naczeka powoduje lekkie wypróżnienie. Zalecana przez lekarzy. Zadać w aptekach i drogerjach.

Rektor uniwersytetu handlowego okradł własnych studentów.

Sędzia śledczy przy sądzie krajowym w Królewcu postawił w stan oskarżenia prof. dr. Schacka o oszustwo i defraudację. Prof. Schack był w swoim czasie rektorem Wyższej Szkoły Handlowej w Królewcu. Z tytułu tego stanowiska rozciągał on opiekę nad pewnym akademickim funduszem zapomogowym. Zdefraudowana przez niego kwota idzie w dziesiątki tysięcy marek. Proces stanowi w Królewcu sensację dnia.

Bojki przed berlińskim uniwersytetem.

Berlin. Organizacje republikańskie studentów zwołały wczoraj na placu przed uniwersytetem w Berlinie wiec cellem uczczenia pamięci studenta reicher bannerowca Waltera Steinfeldta, zamordowanego onegdaj przez bojówkę hitlerowską w czasie zajść na uniwersytecie we Wrocławiu. W ostatniej chwili policja zabroniła odbycia wiecu. W związku z tem między studentami republikańskimi a hitlerowskimi doszło do krwawej bójkii ulicznej, w czasie której 7 osób odniosło rany. Policja dokonała licznych aresztowań.

Hitlerowski teror na uczelniach bawarskich.

Monachjum. Prasa socjalistyczna donosi, że hitlerowskie organizacje studenckie uprawiają na wyższych uczelniach bawarskich niesłychany teror wobec przeciwników politycznych. W domu akademickim w Monachjum doszło do krwawej rozprawy.

Anglja wyprasza sobie prowokacyjne filmy niemieckie.

Londyn. Wyświetlany obecnie w Berlinie niemiecki film wojenny „Morgen Roth”, który osnuty jest na tle walk łodzi podwodnych przeciwko angielskiej marynarce, i który wywołał już komentarze w prasie angielskiej co do stanowiska Hitlera względem tego filmu, będzie w poniedziałek przedmiotem interpelacji poselskiej konserwatystów, którzy będą żądali demarche w Berlinie, zwłaszcza wobec tego, że film wyświetlany jest przez towarzystwo „Ufa”, na czele którego stoi członek rządu minister Hugenberg. Stosunek rządu niemieckiego do tego filmu wyraził się zresztą w fakcie, że na premierze obecni byli kanclerz Hitler, wicekanclerz Papen i minister Hugenberg.

Przy bólach

i rwaniu w stawach, reumatyzmie, podagrze i łamaniu w kościach należy zastosować tabletki Togal, które usmierzają te bóle. Spróbujcie więc sami dziś jeszcze, lecz żądajcie zawsze tylko oryginalnych tabletek Togal. Do nabycia we wszystkich aptekach.

Togal

Księżę Kandos

POWIEŚĆ.

26) (Ciąg dalszy.)

XIV.

Opuściwszy dom, w którym miała codopiero opisaną przykrą rozmowę z Gastonem Lapierre, zbliżyła się Anna do czekającego na nią o kilka kroków doróżkarza. Na ulicę Neuilly, do pałacu, — zawołała, otwierając drzwiczki powozu.

Ale zaledwie zajęła miejsce na tylnym siedzeniu, uczuła się pochwyconą w ramiona przez siedzącą obok osobę. Anna wydała okrzyk trwogi. Już pochwyciła za kłamkę u drzwiczek, aby takowe otworzyć i wyskoczyć, gdy wtem usłyszała głos dobrze znany: — Anno, czy mnie nie poznajesz, to ja, Janina.

— Ty Janino? — zawołała Anna, przerażając się nagle z trwogi, w jaką ją nagle ukazanie się księżnej wprowadziło, w gniew i oburzenie.

— Nieostróżne dziecko! — zawołała księżna, — ciesz się, że na czas przybyłam, jam twoja najszczersza przyjaciółka.

— Zły to dowód przyjaźni, — odparła Anna gniewnym głosem, — szpiegować mnie i śledzić.

— Anno, nie szpieguję cię, lecz czuwam nad tobą! Wiedziałam, że krok, który uczynisz zamierzasz, jest niebezpieczny, i dlatego poszłam za tobą bez twej wiedzy na ulicę Troiscouronnes. Odesłałam mój powóz, a wzięłam fiakra. Skoro teraz powrócimy razem, ojciec nie domyśli się niczego, i będzie sądził, żeśmy odbyli wspólną przechadzkę. — Czy nazwiesz to jeszcze szpiegowaniem?

— Przebac mi Janino! — rzucając się w objęcia macochy.

— O Janino, gdybyś wiedziała, jak się czułam nieszczęśliwą. Nie mogłam znieść tego dłużej, musiałam go widzieć, lub oszaleć.

— Anno! Od dawna już nierozsądnie postępujesz. W romantycznym patrzaniu się na świat i ludzi, w usposobieniu przerzucającem się z jednej, w drugą ostateczność, w nieufności lub nadmiarze wylania, podobną jesteś do człowieka cierpiącego na nerwy. A jednak kocham cię mimo to i wiem także, że i ty mnie kochasz, chociaż obawiasz się i nienawidzisz mniemanej jakiejś mej władzy. Nie przypisuję sobie żadnej nad tobą władzy, Anno. Bądźmy przyjaciółkami w dobrej i złej woli, nic więcej, i jako taką otwórz twe serce przedemną.

— Nie mam ci nic do powiedzenia, — nic nowego przynajmniej, — odparła

Anna, z pewnym niedowierzaniem jeszcze. — Wiesz oddawna, że się kochamy, że on...

— Tak, z pewnością wiem o tem, i pojmuję twoje dla niego uczucie, nie sprzeciwiałam się nigdy waszej miłości, przeciwnie, o ile będzie w mej mocy, będę się starała wam dopomóc.

— Tak Janino! — mówiła Anna z większym jak dotychczas ciepłem, lepszą część jej istoty zwyciężyła i zmusiła ją do wyznania wdzięczności macosze. — Wiem dobrze, że zawiadzczęm tobie, iż księżę nie jest nam przeciwnym, żeś go spowodowała nawet do napisania listu do Gastona.

— Było może niesłusznem z mej strony odkryć to tobie, lecz widząc cię tak nieszczęśliwą, pragnęłam sprawić ci jakąkolwiek radość. — Lecz mylisz się zupełnie, co do uczuć twego ojca. Masz o nim zupełnie fałszywe wyobrażenie, jeśli obwiniasz go o obojętność i nieczułość względem ciebie. Pomówimy o tem później. Przyjdzie czas, w którym otworzysz serce dla twego ojca, teraz mówmy o panu Lapierre. Cóż ci powiedział?

— Że... że nie chce się ze mną żenić! — wyszeptwała Anna po krótkiej chwili milczenia, a z ocz jej trysnęły dwa strumienie łez.

— Nie chce?... cóż to ma znaczyć?

Nie rozumiem cię. Jeśli można, wyjaśnij rzecz całą dokładnie.

Anna odpowiedziała, o ile wzruszenie jej na to pozwalało, rozmowę swą z Gastonem.

— Dziwne! — rzekła Janina. — Czy domyślasz się czegokolwiek? czy wiesz kto i co się sprzeciwi waszemu związkowi?

— Nie!

Ton, z jakim wymówiła owo „nie”, zastanowił Janinę i zrodził w niej myśl, że miał prawdopodobnie oznaczać twierdzenie, lecz postanowiła nie dopytywać się na razie więcej, przedkładając dobrowolne wyznanie z ust młodej dziewczyny.

— O sercu jego nie powinnaś mimo to wątpić, — rozpoczęła Janina po krótkiej pauzie, — a to najważniejsze. Mam nadzieję i mocne przekonanie, że każda przeszkoda da się usunąć z czasem. W twoim wieku przesadza się zwykle nieszczęście i radość. Czy wiesz o tem?

— Skoro Gaston przybędzie do pałacu, każę go do siebie poprosić i rozmówię się z nim. Ma on do mnie wiele zaufania i jestem pewna, że mi wszystko powie...

Zanim dokończyła, Anna przerwała jej z gwałtownością, jakiej jeszcze nie okazała w czasie kilkogodzinnej rozdrążnienia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Sobota
11
lutego

Objawienie N. M. P.
w Lurd.
Św. Hipolita, bisk.
męcz., ur. 170, † 250.
Św. Adolfa, biskupa.
† 1222.
Słow.: Świętochna.

Jutro, niedziela, 12 lutego, Św. Modesta, męczennika.

W poniedziałek, 13 lutego: Św. Juliana, męczennika.

Wschód Zachód

Słońca o godz. 7,03, o godz. 16,55
Księżycyca o godz. 18,21, o godz. 7,37

Z historii śląskiej.

11 lutego. 1658. Z polecenia biskupa Leopolda Wilhelma wrocław. zasięgnęli Sebastian Rostok i Karol Neander zdania członków kapituły w Raciborzu w sprawie sporu Polaków z Niemcami o miejsca w ławkach w kościele farnym w Raciborzu. Kapituła odpowiedziała, że dla opieszności Niemców w słuchaniu kazań i ich małej liczby, wyznaczyła im kaplicę (św. Marcelego). — 1797. Uroczyste zamianowany biskupem sufraganiem wrocławskim ks. Emanuel Szymoński, został konsekrowany przez sufragana Rothkircha. — 1807. W Raciborzu umarł Jan Heczko. Od r. 1774 był szambelanem. Przeżył 69 lat i 8 mies. Zona jego zmarła 18. 4. 1802. — 1835. Melchior baron Diepenbrock otrzymał godność dziekana katedry wrocławskiej 1920. Wojska sojusznicze wkroczyły do Rybnika. Kontrolerem powiatowym był włoski pułkownik, Pesenti. — 1925. Sejm śląski uchwalił ustawę, mocą której została utworzona szkoła mechaniczna w Król Hucie.

12 lutego. 1267. Legat kardynalski Gwidon zgodził się na urządzenie szkoły przy kościele farnym św. Marii Magdaleny we Wrocławiu ze względu na wielką odległość dla uczni zwiedzających dotąd szkołę tamską. — 1628. Dawniejszy ks. prob. Jan Karzeł w Rybniku fundował 300 tal. na jedną Mszę św. tygodniowo za fundatorów w polskiej kaplicy przy ołtarzu św. Marcelego w Raciborzu. — 1713. Opat Józef Bernard Strachwicz z Rud dawał w kościele kolegiackim w Raciborzu ślub Teofilowi baronowi Trach, hetmanowi Karniowa, panu dziedzicznemu na Tworkowie, Żytnej, Kornicy, Bojanowie z Heleną hr. Sobek, córką Karola Henryka hr. Sobka. Świadcami byli: generał hr. Wilczek i hr. Tenczyn. — 1742. Karol Schweinichen doniósł magistratowi w Raciborzu z kwatery sztabowej z Łaniec, iż pułk Dimulina z 10 kompanjami zakwateruje w następnym dniu w mieście. — 1929. Dekretem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej został rozwiązany sejm śląski.

— Nowy podatek majątkowy ma zostać wprowadzony. Rada ministrów uchwaliła projekt ustawy o podatku majątkowym. Projekt ten przewiduje, że stawka roczna podatku majątkowego wynosić ma 2 zł od tysiąca posiadanej majątku. Stawka ma być ruchoma. Majątek, wartości do 5 tysięcy złotych będzie wolny od podatku, majątek wartości do 10 tysięcy złotych opłacać będzie stawka roczna 1 zł od tysiąca, wartości do 15 tysięcy złotych — 1,50 zł od tysiąca. Równocześnie nastąpić ma ponowny szacunek majątków, podlegających opodatkowaniu przez urzędy skarbowe. Instancją odwoławczą dla wymiaru podatku przez urzędy skarbowe są komisje szacunkowe, w których czynnik obywatelski ma być reprezentowany.

— Nowa taryfa kosztów egzekucyjnych. W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia br. ustaw kodeksu postępowania cywilno-sądowego i postępowania egzekucyjnego oraz innych przepisów, związanych z temi ustawami, wprowadzono nową takse za ściąganie kosztów i grzywien sądowych. Przymusowe ściąganie kosztów przez komornika pociąga za sobą takie same opłaty, jak w sprawach ze zleceń stron

Listy naszych Czytelników.

Sprawozdanie z zebrania koła N. Ch. Z. P.

Pawłów. Zebranie N. Ch. Z. P. w Pawłowie dnia 5 bm. zagał p. prezes Warok. Referat o powstaniu styczniowym wygłosił p. nauczyciel Karol Chmiel. Po podniosłym referacie pana Chmiela uczczono bohaterów poległych przez powstanie z miejsca. Po ożywionej dyskusji, w której zabierali głos pp. Hanke, Godzierz, Morciszek i wielu innych, uchwalono rezolucję, która brzmi: „Członkowie N. Ch. Z. P. w Pawłowie, zebrani dnia 5 lutego 1933 r. na sali p. Riegera, protestują najenergiczniej przeciwko mowie p. posła Panta wygłoszonej w sejmie śląskim, dnia 12 stycznia rb., w której szydził z naszych uczuć narodowych, urzędów i władz państwowych. Wyrażamy pp. posłom z bloku N. Ch. Z. P. serdeczne podziękowanie za energiczne i męskie wystąpienie wobec mowy p. posła Panta i solidaryzujemy się najzupełniej z treścią protestu N. Ch. Z. P., założonego na skutek jego przemówienia. Zebrani piętnują również haniebny i bezwstydną egoizm posłów opozycyjnych, którzy całą duszą bronią swoich tłustych djet poselskich, nie chcąc ani grosza ofiarować na ulżenie nędzy mas bezrobotnych, którzy jęczą i wołają o pomoc pod ciężarem kryzysu gospodarczego. Zebrani zwracają się z prośbą do odpowiednich władz i czynników, by nie dopuściły do importów dźwiękowych filmów niemieckich do Polski, gdyż są one jednym środkiem propagandy i podtrzymywania niemieczyny w naszym państwie. Budowniczym i włodarzowi województwa śląskiego, wojewodzie p. dr. Grażyńskiemu wyrażają zebrani hołd i zaufanie, który sobie zdobyl swoją mozolną pracą na ziemi śląskiej. (k)

Rezolucja uchodźców.

Wielkie Hajduki. Rezolucja uchwalona na zebraniu filij Zw. Poszkodow. Uchodźców Śląskich w Wielkich Hajdukach dnia 5 bm.: „Zebrani, dnia 5 bm. poszkodowani uchodźcy śl. protestują

prywatnych. Najniższa opłata wynosi na miejscu siedziby sądu 6,40 zł. a podwyższa się w miarę odległości miejscowości i wysokości obiektu. Osoby, zalegające z zapłatą kosztów, winny w własnym interesie wpłacać sądom koszty, by uniknąć wysokich kosztów egzekucyjnych.

— Projekt ustawy prasowej. Do laski marszałkowskiej wpłynął projekt rządowy ustawy o prasie, uchwalony ostatecznie przez Radę ministrów. Nowa ustawa prasowa łączy dotychczas istniejące przepisy w 3 dzielnicach państwa. Ustawa czyni zadość art. 105 konstytucji, która postanawia zasadę wolności prasy, odpowiedzialności za jej nadużycie. Ustawa przewiduje w sprawach prasowych postępowanie na 2 zasadach: 1. przekazanie prokuraturze do nadzoru nad treścią, 2. przekazanie sądom orzecznictwa w sprawach prasowych

Ustawa zachowuje dotychczas istniejące sankcje jak zajęcia i konfiskate druku, przyczem zajęcia dokonane przez prokuratora wymagać będą zatwierdzenia sądu w krótkim ustawą zakreślonym terminie przez sąd. W razie niezatwierdzenia zajęcia poszkodowani będą mieli prawo wystąpienia przeciwko skarbowi państwa o zwrot kosztów. Nowy projekt przewiduje również, że niedopuszczalne jest wydanie następnego po konfiskacie wydania z błędami plamami, pozostałymi po zajęciu artykułu, lub wzmiance mającej cechy przestępstwa.

Województwo śląskie.

* Kursy Misji Wewnętrznej. Dla przygotowania i wyszkolenia kadr Akcji katolickiej została utworzona na Śląsku t. zw. Misja Wewnętrzna. Sekretarjat Akcji katolickiej i Misji Wewnętrznej w Katowicach organizuje na terenie diecezji śląskiej dla przedstawicieli zarządów organizacj, wchodzących w skład Misji Wewnętrznej kursy. Odbývają się one kolejno co niedzielę w większych

jak najenergiczniej przeciwko mowie p. posła Panta w sejmie śl., obrażającej nasze uczucie narodowe i religijne i żądamy przy jakiegokolwiek sposobności rozwiązania sejmu śląskiego, tej targowicy niemiecko-opozycyjnej, a wydatki na ten sejm obrócić na cele odszkodowawcze b. uchodźców śląskich. (s)

Działalność Z. O. K. Z. w Orzeszu.

Orzesze. Miejscowe koło Z. O. K. Z. w Orzeszu ożywiło swoją działalność. W niedzielę 5. II. odbyło się zebranie koła, na które przybyli licznie członkowie i sympatycy. Prócz spraw miejscowych wiele czasu poświęcono sprawom ogólnym, lecz aktualnym. Referat, na temat zasilenia funduszu szkolnictwa za granicą wygłosił kier. szkoły ewang. p. Ciupek. Sprawozdanie ze zjazdu delegatów w Mikołowie i Katowicach złożył kier. szkoły kat. p. Kozicki. Bardzo ciekawy odczyt na temat: „Prawieko prawa Polski do Pomorza“ wygłosił p. Woitaszewski. Wynikiem tego referatu było uchwalenie poniższej rezolucji.

Naród polski nie pozwoli sobie nigdy odebrać ani skrawka odwiecznie polskiej ziemi pomorskiej, która daje mu dostęp do morza, która wiąże jego niezawisłe życie gospodarcze z szerokim światem. Śląsk, ziemia zachodnia i cała Polska w głębokim zrozumieniu ważności posiadania dostępu do morza, gotowa jest każdej chwili każdemu zamachowi na jej granice przeciwstawić wszystkie żywe siły narodu, choćby to wznieść miało nową pożogę wojenną w całej Europie. Nie Polska, przejęta duchem pokoju, byłaby obciążona odpowiedzialnością za katastrofalne dla ludzkości następstwa.

Wrogowie i przyjaciele Polski niechaj będą przekonani, że wszelka próba zamachu na granice Polski spotka się w całym społeczeństwie polskim, bez względu na przekonania polityczne z żywiołową burzą, której ostatecznym wynikiem musi być zwycięska rozprawa orężna. (p)

miejscowościach dla okolicznych parafij. Na program „Dnia Misji Wewnętrznej“ składają się wspólna Msza św., referaty na temat Misji Wewnętrznej, dyskusja i uroczyste zakończenie z błogosławieństwem i kazaniem. Kursy te cieszą się wielkim zainteresowaniem. Liczba uczestników wynosi przeciętnie 300 osób — zarządowców.

* Badacze pisma św. na Śląsku. W ostatnim czasie zakradła się na Śląsk sekta Badaczy i pozyskała tu i ówdzie zwolenników. Tendencje tej sekty, wynikające z ich pism i książek oraz hasel, jakie głoszą na zebraniach swych, nie mają charakteru religijnego, ale są wyraźnie rewolucyjne i antypaństwowe. Sekciarze prowadzą swą propagandę wśród urzędników kolejowych, pocztowych a nawet Banku Polskiego.

Ks. dr. Ed. Górski i sędzia Zyg. Wolski wydali broszurkę p. t. „Anarchistyczne tendencje Badaczy Pisma św.“ (Sandomierz 1932), w której dobitnie wykazują tendencje te na podstawie cytatów z pism i książek tej właśnie sekty n. p. „Konieczność podminowania i obalenia Królestwa tego świata — staje się coraz bardziej widoczna; musi nastąpić gwałtowne starcie i anarchja; okrutny zwierz jest symbolem rządów, które przedstawiają diabła i stanowią część organizacji; państwo jest organizacją tego świata, która prawdziwego służy Bożego z pewnością nic nie obchodzi. największym wrogiem pokoju jest patriotyzm“, i t. d.

Już w r. 1925 sąd okręgowy w Radomiu w motywach wyroku na „Badaczy“ oświadczył: „Działalność Badaczy Pisma św. jest wysoce szkodliwa a nawet niebezpieczna dla państwa i według głębokiego przekonania sądu winna być zabroniona przez rząd.“

* Pracownicy umysłowi wysyłają delegację do ministerstwa opieki społecznej. Do Warszawy, do p. ministra opieki społ. wyjeżdża delegacja związków pracowników umysłowych na Śląsku w sprawie nadania mocy obowiązującej

orzeczeniom komisji arbitrażowej i pojednawczej w sprawach zatargów zarobków w przemyśle wielkim i handlu. Jak wiadomo, komisja orzekła obniżkę pborów w przemyśle i handlu o kilka procent; orzeczeń owych tak przemysłowcy, jak i kupcy nie przyjęli do wiadomości. Ponadto delegacja przedłoży P. Ministrowi trzy memoriały w sprawach ubezpieczeniowych.

Z Katowickiego

Odczyt o stosunkach językowych polsko-czeskich.

Katowice. We wtorek 14 lutego br. o godzinie 8 wieczorem wygłosi w Katowicach w audytorjum Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, ulica Krasieńskiego, z ramienia Towarzystwa Polsko-czeskosłowackiego p. prof. Un. Jag. dr. Lehr-Splawiński z Krakowa odczyt na temat: „Wzajemne stosunki językowe polsko-czeskie“. Wstęp bezpłatny. Po odczycie odbędzie się dla członków Towarzystwa walne zebranie.

Zabawa dla biednych dzieci.

Katowice. Także w bieżącym roku urządzi p. Juliusz Grundmann, właściciel znanej winiarni i lokalów koncertowych Kessla (narożnik ulic Mariackiej i Francuskiej) zabawę dla dzieci z sierocińca Zakładu ks. Markiełki w Bogucicach. Zabawa odbędzie się we wtorek 14 bm. o godz. 3.30 po poł. we wspomnianych lokalach koncertowych. Dzieci przybędą w pochodzie do Katowic i zostaną przez p. Grundmanna ugoszczone mlekiem, kawą i ciastkami, poczem zabawią do samego wieczora przy dźwiękach orkiestry domowej. Będzie to dla maleństw radości sporo i należy się spodziewać, że także starsi wezmą udział w tej uroczystości dziecięcej i przy tej okazji przyniosą ze sobą choćby tylko kilka zabawek. Zabawy dla dzieci u p. Grundmanna są naogół znane i cieszą się wielkim powodzeniem. Należy się spodziewać, że także tegoroczna zabawa pozostanie wszystkim uczestnikom w miłej pamięci.

Bal Filharmonji Śląskiej.

Katowice. Na ogólne życzenie sympatyków i przyjaciół urządzi Tow. Filharmonja Śląska w niedzielę, dnia 19 lutego rb., wielki bal. Będzie to najwesejsza zabawa w tym karnawale, która niewątpliwie zgromadzi najszerze koła obywatelskie. Komitet przygotowuje szereg niespodzianek. Podczas zabawy przygrywać będzie kilka znakomitych zespołów orkiestrowych (jazzbandowy, salonowy, dety). Wstęp tylko za okazaniem zaproszeń, które wydaje sekretarjat Filharmonji Śl., ul. Szopena 16, tel. 36, w Śląskiej Szkole Muzycznej.

Kradzież pieniędzy.

Katowice. Stanisława Struzikówna doniosła, że dnia 9 bm. Filiberti Salwertti i Bietro Paladeni skradli jej 383 zł. i skrzynię muszli wartości 150 zł., poczem zbiegli do Bytomia.

Zderzenie tramwaju z samochodem ciężarowym.

Katowice. W czwartek w godzinach rannych przy ul. Pilsudskiego wydarzyła się katastrofa tramwajowa. Traktor ciągnął przyczepkę ciężarową, nalożoną węglem. Wóz należał do kopalni ks. Pszczyńskiego w Murckach i prowadzony był przez szofera Alojzego Kompkę oraz Jana Bajera. Gdy traktor wyjechał za szpital św. Elżbiety w stronę Mysłowic, od przeciwnej strony nadjechał dwa wozy tramwajowe prowadzone przez motorniczego Piotra Pruskiego. Ponieważ motorowy nie mógł już zahamować wozu, cofnął się do wnętrza. W tej chwili nastąpiło zderzenie. Przyczepka z węglem została zdruzgotana a węgiel rozsypał się. Motor tramwaju został strzaskany. Pasażerowie, znajdujący się w tramwaju pospadali z miejsc i doznali poważnych potłuczeń. Motorowy Pruski wyszedł cało tylko dzięki temu, że w porę się cofnął. Strata z powodu uszkodzenia wozu tramwajowego i przyczepki wynosi kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Kradzież.

Karbowa. Dnia 8 bm. w sypialni cegielni Grünfelda na Karbowej niejaki Michał Burczyk skradł robotnikowi Ja-

Kacik literacko-naukowy.

Artysta w karykaturze.

W Filharmonii warszawskiej odbył się koncert poświęcony twórczości wybitnego kompozytora francuskiego Artura Honeggera z udziałem samego artysty. Na zdjęciu naszym widzimy podobiznę kompozytora francuskiego w karykaturze znanego karykaturzysty — Jotesa.

Warto spamiętać!

Cebula a długowieczność.

W Toreon, w Meksyku, zmarła w tych dniach, w wieku 120 lat, senora Tomasa Garza. Zmarła przypisywała swoją długowieczność stałemu spożyciu surowej cebuli podczas trzykrotnych posiłków dziennych.

Światowy zapas radu.

Obecny zapas radu w czystej postaci wynosi w całym świecie około 1000 gramów, a największą jego ilość posiadają Stany Zjednoczone, Czechosłowacja, Anglia i Rosja. Obecnie odkryto w Kanadzie w pobliżu jeziora Niedźwiedziego ogromne pokłady pechblendy, w której znajduje się rad. Wobec zastosowania nowych tańszych i szybszych metod produkcji radu drogą przeróbki pechblendy, spodziewają się uzyskać duże ilości czystego radu z nowych złóż pechblendy.

Najdłuższy tunel.

Rozpoczęto niedawno budowę tuneju, który ma przebić góry Andy, oddzielające Argentynę od Chile. Obliczają kosztą budowy tunelu na 800 milionów złotych, a wierzenie ma trwać przez 5 lat. Nic dziwnego, albowiem długość tego tunelu ma wynosić 45 km, a więc przeszło dwa razy tyle, ile dzisiejszy rekordzista między tunelami, tunel Simploński, który ma 20 km długości.

matycznej tego rodzaju autorów, jak Bjoernsen, Ibsen, Kleist, Moller, Sheridan, Schiller i t. p. Organizacja prowadzi teatr szkolny w Kopenhagrze, Aarhus i Odense.

(—) Z okazji 50-lecia śmierci Ryszarda Wagnera urządzają Niemcy uroczystości w Bayreuth, miejscu urodzenia Wagnera. Główne uroczystości przypadną na 12 i 13 lutego 1933.

(—) Historyczny piec. W Nidzie, powiatu kieleckiego, natrafiono w polu na przedhistoryczny piec. Cały zbytek znajduje się pod ziemią. Odkryty piec należy do nieokreślonych dotychczas zabytków tego rodzaju. Konserwator krakowski wspólnie z Państwem Muzeum Archeologicznym wydał zarządzenie w celu zabezpieczenia kopalska przed zniszczeniem go przez miejscową ludność, poszukującą rzekomego skarbu pod ziemią.

(—) Almanach gotajski na 1933 r. Wychodzący od lat 170 w Gocie corocznie słynny Almanach gotajski, zawierający dokładne genealogie wszystkich ro-

dów monarchów panujących i niemal wszystkich wybitnych rodów arystokratycznych, a ponadto wykaz szczegółowy ambasadorów, posłów i dyplomatów, wreszcie dane statystyczne, dotyczące się wszystkich państw świata, stracił bardzo na znaczeniu od chwili wielkiej wojny, wskutek której tylu monarchów postradało korony, a także rzesze arystokratów zubożały i nie są już w stanie popierać Almanachu, notującego skwapliwie, a nie bezinteresownie, ich rodowody. To też w ciągu ostatnich lat 10 Almanach ukazywał się regularnie tylko dzięki ofiarności swego wydawcy Justusa Perthesa. Corocznie w styczniu ukazywało się jego wydanie niemieckie, a w marcu — francuskie. Ale w roku bieżącym firma gotajska musiała, widocznie także wskutek tak powszechnego przesilenia gospodarczego, zrezygnować z wydania niemieckiego i już w styczniu puściła w świat jedynie francuskie wydanie słynnego swego wydawnictwa, obejmującego, bądź co bądź, jak przedtem 1.400 stronic ścisłego druku.

Wotum Narodowe.

Kościół Opatrzności Boskiej w Warszawie.

Federacja spełnienia Wotum Narodowego Budowy Kościoła Opatrzności w Warszawie wydała w tych dniach odezwę do społeczeństwa polskiego, która brzmi jak następuje:

„Mija już sto czterdzieści dwa lata, jak pradiadowie nasi, opanowani szlachetnym zapałem konstytucji trzeciego maja, złożyli uroczyste wotum budowy kościoła Opatrzności Bożej. Ale niezbadane są wyroki Boskie: założono tylko fundamenty pod świątynię, gdy tymczasem Polska utraciła niepodległość. W czasie niewoli myśl spełnienia Wotum Narodowego ukrywana była w najgłębszych zakątkach serca przed okiem zaborcy. I tak przez półtora wieku pielęgnowana, przechodziła z ojca na syna. Fundamenty zniszczył zab czasu, lecz myśl, jak iskra, tliła się, by wybuchnąć wielkim płomieniem w wolnej niepodległej Polsce. Co rok, w dniu trzeciego maja, zbierała się młodzież w Ogrodzie Botanicznym, aby wysłuchać świętej ofiary na zmurszałych fundamentach i modlić się o dobro Ojczyzny.

Teraz już nadszedł czas, abyśmy goręcej pomyśleli o spełnieniu oddzielnego wotum. Trzeba zatem widocznie podziękować Bogu za wolność kraju i za to, że Opatrzność Boża czuwa nad narodem.

I właśnie w czasach ciężkich materialnie i moralnie zdobądźmy się na ofiarę Bogu i Ojczyźnie, na ofiarę czystą, prosto z serca, na ofiarę choćby groszową! Podkreślamy odwieczne słowa: Polonia semper fidelis — Polska zawsze wierna! I taka Polska pozostanie. Kościół Opatrzności Bożej niech będzie tego widocznym znakiem!

Sekretariat Federacji mieści się w Warszawie przy ul. Chłodnej 9, Konto w P. K. O. 16.160.

Do zarządu Federacji wchodzi: Franciszek Karpiński — prezes; ks. prałat Aleksander Fajęcki — wiceprezes, Władysław hr. Sołtan — wiceprezes, dyr. Jurczyk — sekretarz, Emil Rauer — skarbnik. Członkami zarządu są pp.: Ignacy Baliński, prof. Z. Batowski, Ludwik Domański, gen. Daniel Konarzewski, ks. Wł. Lewandowicz, Józefowa hr. Potocka, prof. Ignacy Radziszewski, inż. Z. Słomiński, Marja hr. Sobańska, inż. Stefan Piechocki.

Składajcie datki dla bezrobotnych

Konto P. K. O. 307.795.

Film.

Zarząd Okręgu Śląskiego Zw. Obrony Kresów Zachodnich w sprawie niemieckich filmów dźwiękowych.

Onegdaj odbyło się zebranie zarządu okręgu Śląskiego związku obrony kresów zachodnich pod przewodnictwem wiceprezesa prezydenta miasta Król, Huty p. Spaltensteina, na którym między innymi po obszernej dyskusji uchwalono rezolucję, wypowiedziącą się przeciwko wprowadzeniu niemieckich filmów dźwiękowych do Polski. Treść rezolucji jest następująca: Wobec propozycji wyświetlania niemieckich filmów dźwiękowych w Polsce wzamian za ewentualne wyświetlanie filmów polskich w Niemczech zarząd okręgu Śląskiego Związku obrony kresów zachodnich, zebrany na posiedzeniu w dniu 7 lutego 1933 r. stwierdza co następuje: 1) Wyświetlanie niemieckich dźwiękowców na terenie Polski zawiera niebezpieczeństwo szkodliwego wpływu kultury niemieckiej na ziemiach polskich i przybierze szczególnie na terenie zachodnich rozmiary niepożądanego i szkodził agitacji niemieckiej. 2) Ewentualnie wyświetlanie polskich dźwiękowców w Niemczech nie może stanowić żadnej równowagi wobec prawdopodobieństwa, że ilość punktów, w których filmy te byłyby wyświetlane będzie minimalna i naogół niedostępna dla ludności polskiej oraz wobec niebezpieczeństwa, że ludność, która chciałaby filmy polskie oglądać, narażona będzie na terór ze strony bojówek niemieckich. Wobec powyższego Zarząd okręgu Śląskiego Związku obrony Kresów zachodnich zwraca się do kompetentnych władz z gorącym apelem nie dopuszczania za żadną cenę do wyświetlania filmów niemieckich w Polsce. Zarząd uchwalil jednocześnie wezwać wszystkie koła ZOKZ, na terenie Okręgu Śląskiego do zgłaszania przystąpienia do powyższej rezolucji.

Można wyświetlać film w jasny dzień!

W Warszawie na placu Marszałka Piłsudskiego w biały dzień, o 12 w południe stoi tłum i patrzy w górę. Jest na co patrzeć. Bo oto, w szerokim otworze dźwiękowej budowl., wyświetlają film. Jaki to biały dzień? Bez ciemnej sali? I to film tak wyraźny, jak gdyby na ekranie, zawieszonym w ciemnościach? Jak to możliwe? Przechodzimy szybko błotniste podwórce, na którym wznosił się ów dziwny budynek z blachy i papy. I natykamy się na tego, który te cuda właśnie demonstruje. Jest to p. Marczewski. „Poraz to pierwszy demonstruję mój wynalazek w dzień na ulicy — mów wyznalazca. Proszę za mną, a pokaże wszystko zbliska”. Po wazlutkich, kreconych schodach, dostaliśmy się do owego sanktuarium wynalazcy, roblącego wrażenie jakiejś kuchni czaroksiężnika. Wewnątrz obrzynie zwierciadła, ustawione pod kątem do siebie. Na jednym z tych zwierciadeł zamiast na ekranie, wyświetla się właśnie film. „Wynalazek mój polega na uniezależnieniu filmu od ciemni”, — mówi p. Marczewski. „Jak państwo widać, dzień jest jasny, a mimo to, obraz jest równie wyraźny, jak w ciemnej sali. Zamiast ekranu, używam zwierciadła połączonych substancją mnie tylko wiadomą, i oto, rezultaty. Muszę jednak zaznaczyć, że prócz tego wynalazku, którego doniosłość doskonale oceniam, zrobiłem jeszcze drugi, ale brak środków nie pozwala mi narazić na realizowanie go. Tym drugim wynalazkiem będzie film trójwymiarowy. Już wiele osób bledziło się nad zastąpieniem dzisiejszych „plaskich” filmów trójwymiarowymi, ale narazie bez rezultatu. O ile środki mi pozwoliła, będę tym, który ten rezultat pokaże światu”. Narazie, podziwiamy na własne oczy rezultaty pierwszego wynalazku p. Marczewskiego. Coraz więcej osób gromadzi się na placu, patrząc w górę na obraz, wyświetlany w jasny dzień, woźnica jakiejś platformy, zaprzężonej w dwa konie, zatrzymał się i patrzy w górę. Jadący

za nim dorózkarz krzyczy: „Te! Ruszaj! W niedzielę będziesz miał czas, to pójdiesz do kina! — A w czarnej, dziwacznej celce z blachy i papy, wśród olbrzymich zwierciadeł młody wynalazca patrzy z dumą na swoje dzieło, którego dokonał wyłącznie własnym wysiłkiem.

„Boczna uliczka” w kinie „Casino”.

Film „Boczna ulica” wytwórni „Uniwersalu” zaliczyć można do jednego z tych filmów, które codziennie zwykłe życie ludzkie odsłania bez obston, z jego radościami i smutkami. Mimo iż film jest przeróbką z powieści amerykańskiej, nie znać w nim żadnej sztuczności. Reżyseruje filmem — przypadek, który w życiu ludzkim odgrywa tak wielką rolę. „Boczna uliczka” — to miłość człowieka żonatego do swej kochanki. Miłość wielka, trwała i wzajemna, a jednakże tragiczna w swym założeniu i potępiona przez opinię, która inaczej spogląda na błąd mężczyzny, a inaczej na błąd kobiety. Film ma wiele silnych akcentów tragicznych oraz scen miłych i pogodnych. W żadnych niema szarżowania, lecz realizm życiowy. Na podkreślenie zasługuje oryginalne tło muzyczne oraz piękna gra artystów: Ireny Dunne i Johna Bolesa. Znamy już kilka pięknych filmów „Uniwersalu”. „Boczna ulica” jest jednym z trójmów tej wytwórni, a do udanych również należy film „Halo Paryż — Halo Berlin”.

Film epok: „W cieniu krzyża”.

Na taki film czekałszy oddawna. Film — synteza, film — epoki. Przeciwwstawienie garstki ludzi, szukających wielkiej idei. Wiary — zmarterjalizowanemu światu, wyzutemu doszczętnie z wszelkich „wyższych” pragnień i dążeń — czyż mógł być temat ważniejszy, bardziej frapujący, a zarazem... aktualniejszy. Tak. Właśnie aktualny. Bo przecież i nasza epoka jest okresem „szybkowym”. Coś się kończy, aby narodziła się nowa prawda i forma życia, i tak jest w filmie Cecil B. de Mille'a. Z jednej stro-

ny potężny, wspaniały Rzym, miasto przepychu, rozkoszy i zagubionych, żadnych tylko „panem et circenses” (chleba i igrzysk) — a z drugiej niefelczni wierzący, którzy odnaleźli właściwą treść i potrzebę Czasu, potrzebę Idei: chrześcijaństwo. Tacy są chrześcijanie filmu de Mille'a. Prości, szarzy, lecz nieugięci bojownicy o ideę, pozbawieni niepotrzebnego patosu mistycyzmu. Trudno o głębsze i plastyczniejsze ujęcie historycznego sensu okresu Nerona.

Jak powstają filmy rysunkowe?

W jaki sposób powstają filmy rysunkowe? Znany wszystkim pełne sytuacyjnego humoru filmy, których międzynarodowym bohaterem jest uciészna figurka „Mickey Mouse”. Każdy tego rodzaju film składa się z 6.000 do 7.000 oddzielnych rysunków. Walt Disney, właściciel wytwórni produkującej jedynie tego rodzaju filmy zatrudnia w swym studio przeszło 200 osób. Budżet jego wydatków na rok 1933 wynosi 900.000 dolarów — przypuszczalny zaś dochód 2.500.000 dolarów! Pierwsze stadium — to oczywiście ułożenie scenariusza. Następnie trzy grupy artystów występują na scenę: Pierwsza z nich, z wyostrzonymi ołówkami przystępuje do zrobienia 6.000 dźwiękowych rysuneków, stanowiących tło dla ewolucji Mickey Mouse. Następna grupa, tak zwani „animaterzy” — wprowadzają poprawki, które nadają martwemu rysunkowi złudzenie ruchu. Trzecia zaś grupa — to kopiści, którzy rysunki te przerysowują na celuloidowe płytki. Film jest gotów. Powodzenie, jakim cieszą się na całym świecie filmy rysunkowe, czynił trudnym do uwierzenia fakt, że jeszcze parę lat temu ich twórca, Walt Disney, był skromnym rysownikiem w prowincjonalnym piśmie. „Walt Disney — mówi znany reżyser Ernest Lubitsch — jest jednym z nielicznych geniuszów współczesnego filmu”

